

NEYTENDASTOFA

Ákvörðun nr. 25/2011

**Ákvörðun um sektir vegna vanrækslu Skeljungs
að fara að tilmælum Neytendastofu um verðmerkingar.**

I.

Málsmeðferð

1.

Starfsmaður Neytendastofu fór í átta verslanir Skeljungs hf. og þrjár verslanir Orkunnar, sem reknar eru af Skeljungi, á höfuðborgarsvæðinu í ágústmánuði 2010 í þeim tilgangi að skoða ástand verðmerkinga. Verðmerkingar voru skoðaðar með tilliti til ákvæða 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, sem kveður á um það að fyrirtækjum sem selja vöru eða þjónustu beri að verðmerkja vöru sína og þjónustu og sýna það á áberandi hátt í versluninni, sem og ákvæða reglna nr. 725/2008, um verðmerkingar og aðrar verðupplýsingar. Samkvæmt reglunum skal verðmerking vera skýr, aðgengileg og greinileg svo augljóst sé til hvaða vöru hún vísar. Auk þess var skoðað sérstaklega hvort merkingar á eldsneyti væru í samræmi við reglur nr. 385/2007, um verðmerkingar á bifreiðaeldsneyti.

Skoðunin fer þannig fram að starfsmaður Neytendastofu kannar almennt ástand verðmerkinga, þ.e. hvort söluvörur séu verðmerktar. Þá eru valdar af handahófi tíu vörur og athugað hvort þær séu verðmerktar og hvort hilluverðmerking sé í samræmi við verð á kassa. Niðurstöður skoðunarinnar voru þær að á öllum verslunum voru merkingar á bifreiða eldsneyti í samræmi við reglur nr. 385/2007 en í þremur verslunum Skeljungs og tveimur verslunum Orkunnar voru gerðar athugasemdir við ástand verðmerkinga inni í verslun.

Starfsmaður í hverri og einni verslun kvittaði fyrir komu Neytendastofu og þeim athugasemdum sem gerðar voru. Í lok skoðunarinnar skildi starfsmaður Neytendastofu eftir bréf í hverri verslun þess efnis að skoðunin hefði farið fram og að Neytendastofa myndi senda fyrirtækinu bréf þar sem gerð yrði nánari grein fyrir ástandi verðmerkinga.

Með bréfi Neytendastofu til Skeljungs, dags. 26. ágúst 2010, greindi stofnunin frá niðurstöðum skoðana í verslunum Skeljungs og Orkunnar á höfuðborgarsvæðinu og gerði grein fyrir þeim

reglum sem í gildi eru um verðmerkingar. Þá var þeim eindregnu tilmælum beint til fyrirtækisins að koma verðmerkingum í viðunandi horf.

2.

Í september 2010 skoðaði Neytendastofa aftur þær verslanir Skeljungs og Orkunnar sem gerðar höfðu verði athugasemdir við í fyrri heimsókn. Niðurstöður skoðunarinnar voru þær að bætt hafði verið úr ástandi verðmerkinga í öllum verslunum nema hjá Skeljungu að Hagasmára þar sem gerðar voru athugasemdir við að nammibar, sælkeramix og stæða með gosdrykkjum væru óverðmerkt auk þess sem verð á hillukanti einnar vöru af þeim tíu sem valdar voru af handahófi samræmdist ekki verði á kassa. Starfsmaður verslunarinnar kvittaði fyrir komu Neytendastofu og þeim athugasemdum sem gerðar voru.

Með bréfi Neytendastofu til Skeljungs, dags. 11. október 2010, greindi stofnunin fyrirtækinu frá niðurstöðum skoðunarinnar auk þess sem gerð var grein fyrir þeim reglum sem gilda um verðmerkingar. Með bréfinu var Skeljungu gefinn kostur á að koma að skýringum eða athugasemdum áður en tekin yrði ákvörðun um framhald málsins á grundvelli IX. kafla laga nr. 57/2005.

Ekkert svar barst Neytendastofu.

II.

Niðurstaða

Í máli þessu hefur Skeljungur ekki sinnt tilmælum Neytendastofu um að koma verðmerkingum í verslun félagsins að Hagasmára í viðunandi horf.

Ákvæði 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, er svohljóðandi:

„Fyrirtæki, sem selur vörur eða þjónustu til neytenda, skal merkja vöru sína og þjónustu með verði eða sýna það á svo áberandi hátt á sölustaðnum að auðvelt sé fyrir neytendur að sjá það. Neytendastofa getur sett nánari ákvæði um verðmerkingar með opinberri tilkynningu.“

Samkvæmt ákvæðinu ber söluaðilum ávallt að gefa upp verð á vörum og þjónustu. Á grundvelli heimildar ákvæðisins, sem og ákvæðis 18. gr. sömu laga, sem snýr að heimild Neytendastofu til að gefa fyrirtækjum sérstök fyrirmæli um að gera ráðstafanir til að auðvelda viðskiptavinum að meta verð og gæði, hefur Neytendastofa sett reglur nr. 725/2008, um verðmerkingar og aðrar verðupplýsingar.

Um verðmerkingar á vörum segir í 1. mgr. 4. gr. verðmerkingareglanna:

„Gefa skal upp verð á hverri pakkningu eða söluveiningu. Verðið skal setja á vöruna sjálfa, á viðfestan miða eða á umbúðirnar. Einnig er heimilt að verðmerkja vöru með hillumerki, skilti eða verðlista enda uppfylli slíkar verðmerkingar skilyrði 3. gr. þessara reglna.“

Ákvæði 2. og 3. mgr. 3. gr. reglnanna er svohljóðandi:

„Verðmerkingin skal vera skýr, aðgengileg og greinileg svo augljóst sé til hvaða vöru eða þjónustu verðmerkingin vísar.

Hillumerkingar sem uppfylla lágmarksskilyrði staðals ÍST 81:1997 teljast vera í samræmi við reglur þessar.“

Samkvæmt framangreindum ákvæðum ber Skeljungu að verðmerkja allar söluvörur sínar og skulu þær vera réttar. Í máli þessu voru niðurstöður tveggja skoðana á ástandi verðmerkinga hjá Skeljungu að Hagasmára þær að verðmerkingar væru ekki fullnægjandi og í síðari skoðuninni voru sérstaklega gerðar athugasemdir við að nammibar, sælgætismix og standur með orkudrykkjum væri óverðmerktur. Slíkt telur Neytendastofa óviðunandi og brjóta gegn framangreindum ákvæðum laga nr. 57/2005 og verðmerkingareglna. Eftir fyrri skoðun Neytendastofu var þeim tilmælum beint til Skeljungs að koma verðmerkingum í viðunandi horf. Það var ekki gert í umræddri verslun og því telur Neytendastofa nauðsynlegt að beita þeim úrræðum sem lög nr. 57/2005 heimila.

Ákvæði 1. mgr. 22. gr. laga nr. 57/2005 segir:

„Neytendastofa getur lagt stjórnvaldssektir á fyrirtæki sem brjóta gegn:

[...]

b. stjórnvaldsreglum og ákvörðun Neytendastofu gegn viðskiptaháttum sem brjóta í bága við ákvæði II.-VIII. kafla [...]

c. reglum og fyrirmælum Neytendastofu um ráðstafanir til að auðvelda viðskiptavinum að meta verð og gæði, sbr. 18. gr.“

Með vísan til alls framangreinds, fjölda þeirra athugasemda sem gerðar voru við verðmerkingar í verslun Skeljungs að Hagasmára og að teknu tilliti til meðalhófsreglu stjórnsýslulaga og jafnréttissjónarmiða þykir Neytendastofu hæfilegt að leggja á Skeljung stjórnvaldssekt að fjárhæð 50.000 kr. (fimmtíuþúsundkrónur). Sektina skal greiða í ríkissjóð eigi síðar en þremur mánuðum frá dagsetningu ákvörðunar þessarar.

III. Ákvörðunarorð:

„Skeljungur hf., Hólmaslóð 8, Reykjavík, hefur brotið gegn ákvæði 17. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, sem og ákvæðum 3. og 4. gr. reglna nr. 725/2008, um verðmerkingar og aðrar verðupplýsingar, með óviðunandi verðmerkingum í verslun að Hagasmára. Þá hefur fyrirtækið ekki farið að tilmælum Neytendastofu þess efnis að koma verðmerkingum sínum í viðunandi horf.

Með heimild í b. og c. lið 1. mgr. 22. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, leggur Neytendastofa stjórnvaldssekt á Skeljung hf. að fjárhæð kr. 50.000 (fimmtíuþúsundkrónur). Sektina skal greiða í ríkissjóð eigi síðar en þremur mánuðum frá dagsetningu ákvörðunar þessarar.“

Neytendastofa, 9. júní 2011

Tryggvi Axelsson
forstjóri

Þórunn Anna Árnadóttir